

Αθήνα, 21 Μαρτίου 2012

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΤΟΥ «ΣΚΑΪ»
ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΒΑΣΙΛΗ ΛΥΡΙΤΖΗ - ΔΗΜΗΤΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα συνομιλήσουμε με τον κ. Δημήτρη Ρέππα, Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, τομέας τεράστιος. Καλημέρα κ. Ρέππα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Καλημέρα σε εσάς και στους ακροατές μας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα έλεγα να ξεκινήσουμε και μετά να δούμε και τα ευρύτερα πολιτικά και τις στοχεύσεις στις εκλογές και το τι μέλει γενέσθαι εν πάση περιπτώσει. Να ξεκινήσουμε λίγο από τα του Υπουργείου σας και με όλες αυτές τις αποκαλύψεις που είδαν το φως της δημοσιότητας για το πού πετάχτηκαν κυριολεκτικά κ. Ρέππα δισεκατομμύρια πάνω στην Ηλεκτρονική, υποτίθεται, Διακυβέρνηση. Μας τα έλεγε ο κ. Τζωρτζάκης το πρωί και φρίξαμε.

Και λέω ότι το πρόβλημα είναι βαθύτερο, γιατί δεν έχει να κάνει μόνο με τα μηχανήματα ή με το πώς διατάσσει κανείς τις τεχνολογικές του δυνάμεις, αλλά έχει να κάνει με αυτή καθαυτή τη δομή της Δημόσιας Διοίκησης και το πώς την αλλάζει αυτή τη δομή κανείς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είναι ευρύτερο και από αυτήν καθ' αυτήν την εξέταση και αξιολόγηση της δομής της διοίκησης του κράτους. Έχει σχέση με μια πολιτισμική αντίληψη, με τον τρόπο με τον οποίο κατανοούμε και χειριζόμαστε τις υποθέσεις μας ως πολίτες, ως κοινωνία και ως πολιτικοί. Όλα αυτά, τα οποία έρχονται στην επιφάνεια, φανερώνουν το επίπεδο αναφοράς της κοινωνίας και της χώρας μας και είναι και μια καλή άσκηση αυτογνωσίας. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι είμαστε σε αυτό το επίπεδο και πολλά πρέπει να αλλάξουν.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτογνωσίας και αυτοκριτικής των πολιτικών. Όχι μόνο αυτογνωσίας. Γιατί αυτά είναι θέματα που τα έχετε χειριστεί κι εσείς και οι προκάτοχοί σας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Και ανάληψη ευθύνης, βεβαίως. Αλλά αντιλαμβάνεστε ότι χρειάζεται εθνική συνέργεια για να βγούμε από αυτήν την κρίση, αλλά και για να φτάσουμε, να οδηγηθούμε σε αυτό το τέλμα, σε αυτήν την κρίση, πολλοί παράγοντες, πέραν των πολιτικών αυτών καθ' αυτών, έχουν συμβάλλει.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Προφανώς αλλά ξέρετε κ. Ρέππα, πολύς κόσμος λέει ότι όταν χωρίς να έχουν αλλάξει τρομερά και φοβερά, δομές και μηχανισμοί, φτάνουμε στο σημείο να αποκαλύπτονται καταστάσεις, δυσλειτουργίες, προβλήματα, σκορπισμένα χρήματα και αναποτελεσματικότητα, στο σήμερα, σημαίνει ότι έλειπε το προηγούμενο διάστημα, τουλάχιστον, η πολιτική βούληση. Και τώρα, υπό καθεστώς μιας μεγάλης πίεσης αυτή η πολιτική βούληση εκφράζεται ή εν πάση περιπτώσει κάτι κινείται.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτά τα οποία έρχονται στην επιφάνεια -τα είπατε αποκαλύψεις, συμφωνώ- έρχονται επειδή ακριβώς έχουν αλλάξει οι μηχανισμοί και οι λειτουργίες. Είναι ένας νέος παράγων, πέραν της ισχυροποίησης, της ισχυρής βούλησης πια που είναι ανελαστική γιατί το επιβάλλουν οι περιστάσεις. Πρέπει να σας πω ότι οι εφαρμογές στον τομέα της Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης έχουν οδηγήσει στο να αποκαλύπτονται αυτές οι παρανομίες, οι εστίες διαφθοράς στο ΙΚΑ ή σε άλλους τομείς. Επειδή ακριβώς επιτυγχάνεται μέσω της διασταύρωσης των στοιχείων, μιας σαφούς αποτύπωσης του τι γίνεται σε κάθε υπηρεσία του Δημοσίου, ώστε να γνωρίζουμε πλέον τι γίνεται εκεί.

Αυτό, δεν ήταν δυνατόν λίγα χρόνια πριν. Βεβαίως, έχουμε πολύ δρόμο να διανύσουμε ακόμη, γιατί αντιλαμβάνεστε πως η διαπίστωση αυτού του προβλήματος αποτελεί το πρώτο βήμα, αλλά δεν είναι αρκετό για να μπορούμε να φτάσουμε στο επίπεδο να συγκρινόμαστε με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Είναι μια ιστορία όμως κ. Ρέππα απλώς μιας Κυβέρνησης και της πολιτικής της βούλησης;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είναι θέμα της κοινωνίας. Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε, είναι να προχωρήσουμε από τη βάση προς τα πάνω. Είναι να κάνουμε, όπως λέω χαρακτηριστικά, την επανάσταση του αυτονόητου. Πολλά πράγματα στην Ελλάδα θεωρούνται αυτονόητα, όταν στην Ευρώπη είναι αδιανόητα, όπως είναι φερ' ειπείν το «φακελάκι». Και πολλά πράγματα στην Ελλάδα είναι αδιανόητα, όπως η αξιοκρατία, το να διεκδικείς κάτι επειδή διαθέτεις τα προσόντα χωρίς να προσεταιριστείς κάποιον

παράγοντα για να σε βοηθήσει να πετύχεις στο στόχο σου, ενώ στην Ευρώπη αυτά θεωρούνται αυτονόητα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτά όμως θα προχωρήσουν τώρα κ. Υπουργέ ή οι εκλογές που μεσολαβούν θα τα φρενάρουν όλα αυτά; Και να το κάνω πιο συγκεκριμένο: Για παράδειγμα, εσείς έπρεπε να έχετε ετοιμάσει, είναι έτοιμο δηλαδή, το νομοσχέδιο για την κατάργηση, τη συγχώνευση οργανικών μονάδων στα Υπουργεία κ.λπ. Αυτό επρόκειτο να συζητηθεί στη Βουλή. Και αναβάλλεται η συζήτηση. Γιατί; Υπήρξαν αντιδράσεις πολιτικές; Θεωρείτε ότι πρέπει να γίνει το θέμα μετά τις εκλογές;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Πρέπει να ενημερωθούν και οι ακροατές κι εγώ ξέρετε είμαι πολύ φειδωλός σε δημόσιες παρεμβάσεις. Κάνουμε τεράστια προσπάθεια, πασχίζουμε νυχθημερόν προκειμένου να βοηθήσουμε να σταθεί όρθια η χώρα. Με λάθη, με αστοχίες, δεκτό, αλλά προσπαθούμε. Δεν είναι εύκολο να κατανοηθεί η προσπάθειά μας πάντα, γιατί τα αποτελέσματα είναι συνήθως πενιχρά σε σχέση με την τεράστια προσπάθεια.

Δεν φτάνει ούτε η βούληση, ούτε ο μόχθος κάποιων ανθρώπων ή κάποιων υπηρεσιών. Χρειάζεται εθνική συνέργεια και –επαναλαμβάνω– όταν φτάσουμε στο επίπεδο της εθνικής συνέργειας, όλα θα είναι πολύ πιο εύκολα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Είναι σαν να μου λέτε τώρα ότι αυτό το νομοσχέδιο πήγε πίσω γιατί διαφώνησε η Νέα Δημοκρατία ή δεν υπήρξε συναίνεση από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είναι μια πτυχή της συνολικής μεταρρύθμισης που προωθούμε στη Δημόσια Διοίκηση, αυτή που αφορά στη μείωση των υπηρεσιακών μονάδων. Όταν μιλούμε για υπηρεσιακές μονάδες, δεν μιλούμε για θέσεις οργανικές στο Δημόσιο, μιλούμε για θέσεις επιπέδου Γενικής Διεύθυνσης, Διεύθυνσης Τμήματος ή Γραφείου. Με τον Ν4024, τον περασμένο Οκτώβριο, καταργήσαμε το σύνολο των κενών οργανικών θέσεων και ήταν αρκετές, ώστε να μην μπορεί να ισχυρίζεται κάποιος, ενώ τόσο πολύ έχουν αλλάξει τα πράγματα εδώ και δεκαετίες, ότι «έχουμε κενές οργανικές θέσεις που δεν έχουν καλυφθεί, άρα δεν μπορούμε να δουλέψουμε».

Μα η αξιοποίηση της τεχνολογίας είναι αυτή η οποία θα πρέπει να αποτελέσει την επιλογή μας και όχι η κάλυψη κενών οργανικών θέσεων για να μεγαλώνουμε το κράτος. Πρέπει να μειώσουμε το κράτος, όπως γίνεται παντού, αλλά να το μειώσουμε με έναν τρόπο σχεδιασμένο.

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται λοιπόν τώρα και η μείωση των υπηρεσιακών μονάδων, σε ποσοστό περίπου 40% για τα 11 Υπουργεία. Τέσσερα εξαιρέθηκαν γιατί

έχουν ιδιαίτερους λόγους, όπως είναι το Άμυνας, το Προστασίας του Πολίτη, το Οικονομικών και το Εξωτερικών, όπου θα ακολουθήσει μια δεύτερη φάση γι' αυτά τα Υπουργεία.

Η πολύμηνη αυτή συνεργασία οδήγησε σε αυτό το προϊόν, το οποίο αποτελεί μία πτυχή της δουλειάς που κάνουμε για τη διοικητική μεταρρύθμιση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό θα γίνει τώρα κ. Υπουργέ ή θα γίνει μετά;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κατατέθηκε το νομοσχέδιο. Εμείς πιστεύουμε ότι οι εβδομάδες που απομένουν μέχρι να κλείσει αυτή η κοινοβουλευτική περίοδος είναι αρκετές, αν θέλει και η Ν.Δ. -γιατί μόνοι μας δεν έχουμε την πλειοψηφία να ψηφίσουμε αυτό το νόμο- να τον επεξεργαστούμε, να τον βελτιώσουμε, όπως κάναμε και σε άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες που προσφάτως ψήφισε η Βουλή, όπως είναι η καλή νομοθέτηση και το πειθαρχικό των δημοσίων υπαλλήλων.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό σημαίνει ότι θα μείνει και προσωπικό πλεονάζον μετά από αυτό που λέτε ή όχι;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Όχι. Μιλούμε για κατάργηση οργανικών μονάδων, που σημαίνει ότι εκείνοι οι οποίοι κατέχουν αυτές τις θέσεις, θα είναι πλέον πολύ λιγότεροι, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, ως προς το δημοσιονομικό αποτέλεσμα του και τα λειτουργικά οφέλη που θα έχουμε, αφού πλέον η συνεργασία υπηρεσιακών μονάδων που συγχωνεύονται είναι εσωτερική, δεν θα είναι διυπηρεσιακή, όπως ήταν μέχρι τώρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Δεν θα μείνει δηλαδή προσωπικό που θα χρειαστεί να μετακινηθεί;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Όχι, θα έχουμε απλώς λιγότερους αξιωματούχους. Το προσωπικό δεν μειώνεται, μειώνεται σημαντικά ο αριθμός των αξιωματούχων, ιδίως σε υπηρεσιακές μονάδες, όπου είχαμε μόνο προϊστάμενο -χωρίς κανέναν υφιστάμενο- με το γραφείο του, το κινητό του, το τηλέφωνό του, τα λειτουργικά του έξοδα και τα συναφή επιδόματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Για τι εξοικονόμηση μιλάμε κ. Υπουργέ; Έχετε υπολογίσει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η εξοικονόμηση η λειτουργική είναι πολύ μεγάλη, δεν μπορεί να υπολογιστεί τώρα. Αν μπορώ να πω έναν αριθμό, ο οποίος είναι πολύ συγκεκριμένος, είναι αυτός που αφορά στα επιδόματα τα οποία αφορούν αυτούς που δεν θα έχουν πια την αντίστοιχη θέση επειδή μειώνεται ο αριθμός των μονάδων. Είναι περίπου 6,5 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο, μόνον τα επιδόματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μόνο τα επιδόματα, δεν είναι και αμελητέο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Καθόλου αμελητέο, όταν είμαστε στην εποχή στην οποία είμαστε σήμερα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Να ρωτήσω όμως, αν είναι έτσι τα πράγματα, αυτό σημαίνει ότι για όλες τις μεγάλες αλλαγές που έχουν να κάνουν και ας πούμε με τη γραφειοκρατική λειτουργία του κράτους, αν μπορεί να τη χαρακτηρίσει κανείς έτσι, αλλά και για όλες τις μεγάλες αλλαγές, δεν φτάνει ένα κόμμα.

Και επειδή όλα δείχνουν ότι στις εκλογές κανένα κόμμα δεν θα έχει αυτοδυναμία, για να γίνουν αυτές οι μεγάλες αλλαγές κ. Υπουργέ χρειάζεται ευρύτερες συναινέσεις στην πράξη, όχι γενικώς στην κουβέντα. Αυτό είναι επιδίωξη από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι, σας λέω κατηγορηματικά. Μίλησα για εθνική συνέργεια, όχι μόνο για κομματική ή διακομματική συνεργασία και συνεννόηση, μίλησα για εθνική συνέργεια, συμμετοχή των φορέων και της ίδιας της Διοίκησης.

Έχουμε αυτήν την παθογένεια σε ευρύτατους τομείς του ελληνικού Κράτους και όχι μόνον, αλλά, και στο ελληνικό Δημόσιο. Οι γενικεύσεις που παραπέμπουν στη μεσαιωνική αντίληψη περί συλλογικής ευθύνης και οι αφορισμοί ότι όλοι είναι άχρηστοι, όλοι είναι διεφθαρμένοι, εμένα δεν με εκφράζουν και δεν συμφωνώ.

Υπάρχουν αξιόλογες μονάδες και υπάλληλοι, οι οποίοι δίνουν τον αγώνα τους. Βεβαίως, θα ισχύσει πλέον και το νέο πειθαρχικό δίκαιο, αυστηρό και λειτουργικό, το οποίο ψηφίσαμε πρόσφατα στη Βουλή για τους δημοσίους υπαλλήλους και θα αποδοθούν έτσι οι ευθύνες σε αυτούς που έχουν πραγματικά ευθύνη, ενώ μέχρι τώρα συνήθως υπήρχε ατιμωρησία που οδήγησε σε αසυδοσία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Υπουργέ, αναφερόμενοι στις μεγάλες αλλαγές λέγαμε ότι αυτές είναι πια δεδομένο ότι χρειάζονται έναν κοινό τόπο πάνω στον οποίον θα πατήσουν. Λέγεται συμφωνία των κομμάτων, λέγεται συνεργασία των κομμάτων, λέγεται εθνική συνέργεια που λέτε εσείς, αλλά χρειάζεται ευρύτερες συναινέσεις να το πω έτσι.

Αυτές οι ευρύτερες συναινέσεις, ένα πολιτικό κόμμα που κατεβαίνει στις εκλογές δεν πρέπει να έχει μια πολύ συγκεκριμένη πρόταση και στο επίπεδο της πολιτικής εξουσίας που να εκφράζουν αυτές τις ευρύτερες συναινέσεις; Το ΠΑΣΟΚ τι πρέπει να πει προεκλογικά επομένως;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Επειδή μίλησα για την επανάσταση του αυτονόητου, θέλω να πω ότι σε θέματα τα οποία αφορούν στην εφαρμογή των κανόνων της κοινής λογικής, εκεί όλα τα κόμματα από τα πλέον δεξιά έως τα πλέον αριστερά

θεωρούμενα, μπορούν να συμφωνήσουν. Ο κοινός τόπος που αφορά στην κοινή λογική δεν μπορεί να επιτρέπει ιδεολογικούς διαχωρισμούς και αντιπαλότητες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εντάξει, προφανώς. Τι να πεις ότι είναι ιδεολογικό θέμα η κλοπή των προνοιακών επιδομάτων, δεν είναι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Άρα, λοιπόν, το να έχουμε κράτος π.χ., είναι θέμα δηλαδή συμπολίτευσης ή αντιπολίτευσης; Το να έχουμε ένα κράτος το οποίο λειτουργεί αποδοτικά και αυτά τα οποία προσφέρει είναι αν όχι περισσότερα, τουλάχιστον σε αξία ίδια μ' αυτά τα οποία αφορούν στην επιβάρυνση των φορολογούμενων πολιτών δεν ανταποκρίνονται στην κοινή λογική;

Το πρώτο είναι αυτό, η επανάσταση του αυτονόητου που μας αφορά όλους και δεν υπακούει στους κανόνες συμπολίτευσης – αντιπολίτευσης.

Το δεύτερο: μια χώρα βεβαίως πρέπει να κυβερνηθεί. Κυβερνάται από τα κόμματα τα οποία εκπροσωπούν τον ελληνικό λαό στη Βουλή των Ελλήνων. Αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση πρέπει να έχει ένα πρόγραμμα. Αυτή η προγραμματική σύγκλιση είναι ευκολότερο να επιτευχθεί μεταξύ κομμάτων τα οποία έχουν μία πολιτική συγγένεια, το αντιλαμβάνεστε και εσείς.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Προφανώς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αλλά, σε περιπτώσεις εξαιρετικές -όπως είναι η παρούσα περίοδος στην Ελλάδα- επιβάλλεται η συνεννόηση όλων των κομμάτων, μηδενός εξαιρουμένου, όχι μόνο στα στοιχειώδη, αλλά και ένα βασικό πρόγραμμα για να κυβερνηθεί η χώρα και να βγει από την κρίση.

Τα δύο μεγάλα κόμματα -γιατί αυτό υπονοείτε- μπορούν να βρουν έναν κοινό τόπο. Αυτό αποδείχθηκε τους τελευταίους μήνες, όπως επίσης τους τελευταίους μήνες αποδείχθηκε η αξία της τεράστιας προσπάθειας που έκανε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μόνη της. Επί περίπου 2 χρόνια άντεξε, παρέμεινε ορθή και κράτησε ορθή και ζωντανή και την χώρα, έχοντας την αντιπολίτευση όλων των άλλων κομμάτων.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εσείς παραμείνατε ορθοί, η κοινωνία παρέμεινε; Εντάξει, εγώ το καταλαβαίνω αυτό που λέτε και για το ΠΑΣΟΚ, η κοινωνία όμως ταυτόχρονα δέχτηκε μια τέτοια τρομακτική πίεση που δεν ξέρω αν έχει παραμείνει όρθια.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Επειδή ακριβώς οι διαρθρωτικές αλλαγές καθυστέρησαν ή δεν αποδίδουν αμέσως το επείγον αποτέλεσμα -που ήταν και το ζητούμενο- προέκυψε μέσα από μία τεράστια δημοσιονομική προσαρμογή ύψους 20 δισ. ευρώ. Δεν έχει προηγούμενο μέσα σε μόλις δύο χρόνια 20 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι ένα 8% του ΑΕΠ, στο οποίο προσαρμόστηκε η οικονομία μας δημοσιονομικά, που

σημαίνει ότι αν είχαμε ένα έλλειμμα κάτω από το 10% ή στο 10% το 2009, τώρα θα ήμασταν στο 2%, δηλαδή κάτω από το δείκτη του Μάαστριχτ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Υπουργέ, επειδή μιλήσατε για διαρθρωτικές αλλαγές και υπάρχει και ένα θέμα που σας αφορά σήμερα και δεν το προχωρήσατε ούτε εσείς. Σήμερα, συζητείται στο Υπουργικό Συμβούλιο το θέμα των ΤΑΞΙ, του ανοίγματος και θα τελειώσει το θέμα. Απ' ό,τι κατάλαβα εγώ απ' αυτό το νομοσχέδιο που είδαμε, τουλάχιστον τις βασικές του γραμμές, δεν είναι κοντά με αυτό που είχατε ετοιμάσει εσείς. Εσείς θα συμφωνήσετε με αυτό;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτό που προτείνει σήμερα ο κ. Βορίδης είναι ακριβώς αυτό το οποίο είχα εισηγηθεί εγώ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ακριβώς το ίδιο, είχατε βάλει εσείς πληθυσμιακά κριτήρια;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ακριβώς αυτό είναι. Ναι, προφανώς προβλέπει πληθυσμιακά, κοινωνικά, περιβαλλοντικά και συγκοινωνιακά κριτήρια. Αυτή η πρόταση, είναι ό,τι ισχύει σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Το θέμα είναι, κάθε μεταρρύθμιση ή διαρθρωτική αλλαγή να δούμε τι πρόσημο αναπτυξιακό και κοινωνικό έχει ή και δημοσιονομικό.

Εγώ δεν φοβήθηκα τις συγκρούσεις, τις έκανα με τα φορτηγά, τις έκανα με τους συγκοινωνιακούς φορείς, τις έκανα με τους σιδηροδρομικούς φορείς, με την αεροπορία. Γνωρίζετε ότι συγκρουστήκαμε και με επώνυμους επιχειρηματίες, δεν φοβηθήκαμε τις συγκρούσεις, αλλά δεν σχεδιάζουμε συγκρούσεις, σχεδιάζουμε πολιτική. Αν η πολιτική μας πρέπει να περάσει και από συγκρούσεις, θα κάνουμε και τις συγκρούσεις, αλλά δεν σχεδιάζουμε συγκρούσεις για τις συγκρούσεις.

Όσον αφορά στα ΤΑΞΙ, το Προεδρικό Διάταγμα που είχαμε καταρτίσει αναπαρήγαγε ουσιαστικά το καθεστώς που υπάρχει σε όλες, σχεδόν, τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό η Ευρωπαϊκή Ένωση ουδέποτε μου έθεσε θέμα και ουδέποτε έθεσε και στη συνέχεια θέμα εξ όσων γνωρίζω.

Τι αναπτυξιακό χαρακτήρα έχει; Υπάρχει ανταγωνισμός, αφού τα ΤΑΞΙ έχουν το ίδιο κόμιστρο; Την ίδια ταρίφα έχουν όλα τα ΤΑΞΙ. Έχει διαφορετική τιμή το ένα ΤΑΞΙ από το άλλο;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όχι – όχι, σε άλλο επίπεδο ήταν το πρόβλημα και κατά πόσο δινόταν η δυνατότητα σε άλλους να κάνουν άλλα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ο κ. Βορίδης διατυπώνει μία πρόταση, η οποία βρίσκεται πολύ κοντά, για να μην πω επαναλαμβάνει στον πυρήνα της αυτά τα οποία είχα εισηγηθεί εγώ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Προς τι το μίσος τότε και ο αλληλοσπαραγμός κ. Υπουργέ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Λοιπόν, αυτό που έχει αξία είναι να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο. Μέσα σε αυτά τα 2,5 χρόνια έγιναν πολλά, όσα ίσως έπρεπε να γίνουν σε δεκαετίες. Θα έλεγα ότι έγιναν, όμως, με έναν τρόπο άνισο, όχι πάντα δίκαιο. Και έχοντας στο κάδρο την προσπάθεια να σώσουμε την χώρα, διαχωρίσαμε κάπως τους πολίτες, ενώ χώρα και πολίτες είναι αδιαχώριστα το ένα δίνει περιεχόμενο και έμπνευση στο άλλο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα πάμε σε εκλογές άμεσα τώρα κ. Υπουργέ για να δούμε τι θα γίνει; Γιατί βλέπω όλο αλλάζουν ημερομηνίες, ακούγονται πάλι φωνές που λένε να μακροημερεύσει η Κυβέρνηση, να πάμε μέχρι το '13 είπε ο κ. Χρυσοχοϊδης προχθές.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κι εγώ είχα αυτή την άποψη και την διατύπωσα ευθαρσώς ότι θα μπορούσε να επεκταθεί ο βίος αυτής της Κυβέρνησης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι, την έχετε ακόμα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Την έχω, αλλά σέβομαι ότι η συμφωνία για τον κύκλο αυτής της Κυβέρνησης έγινε σε επίπεδο αρχηγών, υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και η δεοντολογία και ο Κοινοβουλευτισμός επιβάλλουν να υπάρχει μια νέα συμφωνία.

Εφ' όσον δεν υπάρχει νέα συμφωνία, η Κυβέρνηση αυτή πρέπει να ολοκληρώσει τον κύκλο της, όπως αρχικώς είχε συμφωνηθεί. Εφ' όσον, επαναλαμβάνω, δεν υπάρχει η συμφωνία όλων των πλευρών.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Άρα να πάμε σε εκλογές άμεσα λέτε και εσείς μέσα στο χρονοδιάγραμμα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Άρα, λοιπόν, έρχεται η ώρα να μας κρίνει ο ελληνικός λαός. Οι συνθήκες αυτές επιβάλλουν, μεταξύ των άλλων, να παρέμβει πιο δραστήρια απ' ότι μέχρι τώρα ο λαϊκός παράγων με την ψήφο του. Και εν πάση περιπτώσει, επειδή συζητήσατε για το σκηνικό της επόμενης ημέρας, αυτό θα καθορισθεί από τους πολίτες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και το στόχο το δικό σας σ' αυτές τις εκλογές.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ας ασκήσουν το δικαίωμά τους με ευθύνη. Πιστεύω ότι θα το κάνουν, όπως το κάνουν πάντα, ακόμη και όταν μας δυσχεραίνουν τα αποτελέσματα των εκλογών. Γιατί οι πολίτες προσέρχονται στην κάλπη για να αναδείξουν Κυβέρνηση, όχι για να αναδείξουν αντιπολίτευση.

Ο τόπος πρέπει να κυβερνηθεί. Οι πολίτες θα ψηφίσουν για την Κυβέρνηση του τόπου.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το ΠΑΣΟΚ σε ποια θέση θα βρίσκεται κ. Υπουργέ μετά τις εκλογές, που θα βρίσκεται, σε ποια έδρανα θα κάθεται το ΠΑΣΟΚ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εμείς δίνουμε έναν αγώνα, κάτω από τις τόσο αντίξοες συνθήκες, για την πρώτη θέση. Δεν συμφιλιωνόμαστε με τίποτα λιγότερο. Αυτός θα είναι ο στόχος. Και αν ακούγεται αυτή την ώρα κάπως υπερφίαλο -οι δημοσκοπήσεις γνωρίζω ποιες είναι- πιστεύω ότι μέχρι τις εκλογές οι πολιτικοί, αυτοί οι οποίοι κράτησαν ορθή την χώρα και έγιναν δυσάρεστοι με τεράστιο ψυχικό κόστος και πολιτικό κόστος, το οποίο όμως εμείς το υποτάξαμε στο εθνικό συμφέρον, όπως το αντιλαμβανόμαστε, θα έχουν εκτιμηθεί από τους πολίτες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι, αλλά εσείς πρέπει να είστε σαφείς και συγκεκριμένοι. Εσείς, το ΠΑΣΟΚ εννοώ, η πρόταση εξουσίας, εκτός πρώτο κόμμα. Πρώτο κόμμα, επιδίωξη το καταλαβαίνει κανείς, εντάξει, παρά τις δημοσκοπήσεις αυτή είναι η επιδίωξη. Αλλά είναι φανερό ότι δεν θα έχει κανείς αυτοδυναμία, πολύ δε περισσότερο το ΠΑΣΟΚ. Η ερώτηση παραμένει, η πρόταση διακυβέρνησης της χώρας ποια είναι;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μπορείτε να μου πείτε ποιο είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, να σας πω κι εγώ ποια προτείνω να είναι η πρόταση διακυβέρνησης της χώρας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όχι, να σας πω, δεν έχει να κάνει με το εκλογικό αποτέλεσμα. Ξέρετε κ. Ρέππα, είστε πολύ έμπειρος, είναι άλλο πράγμα να πείτε «εγώ κατεβαίνω στις εκλογές και προτείνω μια Κυβέρνηση στην οποία θα είναι το ΠΑΣΟΚ, η Δημοκρατική Αριστερά, ο ΣΥΡΙΖΑ», τα έχω ακούσει από συντρόφους σας, δηλαδή κεντροαριστερού χαρακτήρα και είναι άλλο πράγμα να πεις, «εγώ ξέρετε παιδιά προτείνω μια Κυβέρνηση ευρύτατης πλειοψηφίας που θα είναι με τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ», λέω για παράδειγμα. Ο ελληνικός λαός πρέπει να ξέρει τι ψηφίζει, τι ζητάτε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είμαι πάρα πολύ σαφής. Είναι αλαζονικό πριν τις εκλογές εμείς να πούμε στον ελληνικό λαό πώς θα κυβερνήσουμε. Ο ελληνικός λαός μπορεί να μας κατατάξει σε μία θέση πολύ μικρού κόμματος στη Βουλή ή να μας θέσει και εκτός Βουλής.

Λοιπόν σας λέω ότι οι πολίτες θα μας δείξουν το δρόμο με την ψήφο τους. Τι θα ήθελα εγώ, τι θα επιθυμούσα; Αν αυτή είναι η ερώτηση, σας λέω, ότι θα επιθυμούσα, όπως αυτό άλλωστε ανταποκρίνεται και στη φυσιολογία του Κοινοβουλευτισμού, να συμπράξουμε κυβερνητικά με δυνάμεις με τις οποίες μπορούμε να έχουμε μία πολιτική και προγραμματική συγγένεια σε προοδευτική

κατεύθυνση, προκειμένου έτσι να ασκήσουμε μία πολιτική, η οποία θα οδηγήσει στην επόμενη μέρα μετά το μνημόνιο, που θέλω να είναι μία παρένθεση για την χώρα.

Από την άλλη, αν οι πολίτες δώσουν άλλη εντολή με την ψήφο τους, αυτή την εντολή πρέπει να την σεβαστούμε. Αν δώσουν εντολή να κυβερνήσει η Ν.Δ. με δικές της συγγενείς όμορες δυνάμεις, ας κυβερνήσει η Ν.Δ.

Αν τίποτα από τα δύο δεν είναι εφικτό, ούτε αυτό που επιθυμώ εγώ, ούτε αυτό που οι πολίτες, ίσως, πουν εναλλακτικά μια συντηρητικής κατεύθυνσης Κυβέρνηση, τότε θα προκύψει ένα θέμα πώς θα κυβερνηθεί η χώρα.

Αν οι πολίτες πουν ότι πρέπει τα δύο κόμματα να συμπράξουν, τότε και πάλι θα υπάρχουν πολλές επιλογές. Αν θα συμπράξουν απευθείας τα δύο κόμματα ή δια τρίτου προσώπου στην ηγεσία της Κυβέρνησης κ.ο.κ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ένα λεπτό κ. Ρέππα, επειδή το λέτε αυτό, εσείς θα δεχόσασταν Πρωθυπουργό τον κ. Σαμαρά σε μια συγκυβέρνηση;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κι αυτό μπορεί να γίνει, αλλά για μία οριακή περίοδο, σε μία εξαιρετικά ιδιαίτερη στιγμή. Γιατί αν αυτό αποτελέσει πάγια κατάσταση, πιστεύω ότι αντιβαίνει τη φυσιολογία του κοινοβουλευτισμού. Οδηγεί σε ευνουχισμό τον κοινοβουλευτισμό, ο οποίος μεταξύ των άλλων προβλέπει τη διαφορά των κομμάτων, ώστε οι πολίτες να μπορούν να έχουν εναλλακτικές δυνατότητες.

Σε όλες τις δημοκρατίες, υπάρχουν δύο μεγάλα ρεύματα: το λεγόμενο συντηρητικό και το λεγόμενο προοδευτικό. Και σε κάθε ρεύμα υπάρχει ένα μεγάλο ή μεγαλύτερο από τα άλλα κόμμα, που είναι ο βασικός πυλώνας αυτού του ρεύματος. Έτσι λειτουργεί η δημοκρατία σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες, έτσι πρέπει να γίνεται και στην Ελλάδα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Ρέππα εσείς θα κατέβετε στις εκλογές υποψήφιος;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το κόμμα μας είναι αυτό, το οποίο πρέπει να πάρει κάποιες αποφάσεις όχι μόνο για τις θέσεις ή το πρόγραμμά του, για το οποίο πολύ σωστά κάνετε τις επισημάνσεις σας, αλλά και για τα πρόσωπα.

Μήπως η απουσία κάποιων από τη δημόσια ζωή μπορεί να είναι πιο χρήσιμη από την παρουσία τους; Μήπως κάποιои θα πρέπει να αναλάβουν καθήκοντα σε κάποιους τομείς, προκειμένου να δώσουν εκεί τη μάχη για να βοηθήσουν το κόμμα τους σε αυτήν τη δύσκολη κατάσταση;

Όλα αυτά ας τα αποφασίσει η νέα ηγεσία και τα όργανα του Κινήματος. Εμείς, όπως λέω πάντα, ανήκουμε στο ΠΑΣΟΚ, δεν ανήκει το ΠΑΣΟΚ σε εμάς. Άρα, είμαστε διαθέσιμοι γι' αυτό που θα αποφασίσει το κόμμα μας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τα άλλα κόμματα πως τα βλέπετε που είναι στα πλευρά σας κ. Ρέππα; Είδαμε την κα Κατσέλη με τον κ. Καστανίδη, μέχρι χθες μαζί στο Υπουργικό Συμβούλιο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εμένα δε μου έκανε και τρομερή εντύπωση να ακούω την κα Κατσέλη, οφείλω να σας πω, να δηλώνει ότι επιβεβαιώνεται για μια πολιτική της την ώρα που και η ίδια ήταν μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ακριβώς και πρωταγωνιστούσε μάλιστα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Όλους, μας κρίνει ο ελληνικός λαός. Είναι δυνατόν να υπάρχει κάποιο κόμμα ή πολιτική κίνηση ή πολιτικός παράγοντας στη δημόσια ζωή, ο οποίος να βγαίνει δημοσίως και να λέει ότι έχει άδικο; Όλοι ασφαλώς θεωρούν ότι αυτό που λένε είναι το σωστό και ότι όποια εξέλιξη και αν προκύψει αποτελεί δικαίωση των δικών τους απόψεων.

Αυτό μην σας κάνει εντύπωση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Λέω αν θα είναι πλήγμα για το ΠΑΣΟΚ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Όσον αφορά στο ΠΑΣΟΚ, η προχθεσινή εσωτερική διαδικασία απέδειξε ότι έχει κοινωνικό χαρακτήρα η λειτουργία του ΠΑΣΟΚ και όχι στενά οργανωτικό και κομματικό. Πιστεύω στην ισχυρή «αναρρωτική» δυνατότητα των δύο μεγάλων κομμάτων.

Εγώ πιστεύω ότι ο διπολισμός λειτουργεί στην Ελλάδα, όπως στις άλλες δημοκρατίες και αντέχει.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα ξεπεράσουν το 50% πιστεύετε τα δύο κόμματα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ πιστεύω ότι θα έχουν τα δύο κόμματα άνετη υπερπλειοψηφία Κοινοβουλευτική, αλλά αυτό δεν είναι αρκετό. Ο κατακερματισμός της δημόσιας ζωής της χώρας, μπορεί να αποτελεί ένα στοιχείο απόλυτης, καθαρής αντιπροσώπευσης του εκλογικού σώματος από την άλλη όμως, αυτό πρέπει να συνδυάζεται με την πολιτική σταθερότητα. Και πολιτική σταθερότητα, σημαίνει ισχυρή Κυβέρνηση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι, γιατί το λέτε όμως αυτό κ. Ρέππα; Η εμπειρία τόσων χρόνων μονοκομματικών Κυβερνήσεων και ισχυρών πλειοψηφιών είναι θετική τελικά ως κατάληξη; Κλείνοντας μια περίοδο ιστορική για τη χώρα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ λέω ότι είναι θετική. Επειδή οδηγηθήκαμε σε αυτήν την κρίση, έχουμε την τάση να μην κάνουμε αναφορά στην πρόοδο που έχει συντελεστεί στην χώρα μας εδώ και χρόνια.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όχι δεν το λέω απ' αυτή την άποψη εγώ, ίσα – ίσα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Θεωρούμε ότι είμαστε μία χώρα, πια, στα τάρταρα. Όχι, δεν είναι έτσι. Η Ελλάδα είναι μέσα στις 30 μεγαλύτερες Οικονομίες του κόσμου, παρά το ότι έχει αυτήν την ιδιαίτερη συνθήκη να ζήσει τώρα. Επίσης, είναι μια χώρα που έχει κάνει τεράστια πρόοδο και οι πολίτες της, το βιοτικό τους επίπεδο, η κοινωνία μας, οι θεσμοί. Όλα αυτά δεν πρέπει να τα διαγράψουμε επειδή είμαστε σε κρίση θεωρώντας, ότι όλα όσα έγιναν ήταν λάθος.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καθόλου να μην τα διαγράψουμε. Απ' αυτή την άποψη επομένως φαντάζομαι ότι κι εσείς δεν θέλετε καθόλου να ακολουθηθεί μια πολιτική που θα οδηγήσει την χώρα απ' αυτό που είναι σήμερα στο να γίνει μια χώρα της Βαλκανικής στα ίδια επίπεδα ή ...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν το συζητώ, θα είναι η καταστροφή για τη χώρα μας. Η μεγάλη συμμαχία, είναι αυτή που αφορά στη συμμετοχή μας στην Ευρώπη, στη μεγάλη αυτή οικογένεια του ευρώ και οι αντίπαλοί μας είναι το μέτωπο της δραχμής και της επαναβαλκανιοποίησης της χώρας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Άρα εσείς δεν θα δεχτείτε λέτε νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, δεν θα δεχτείτε, θα πείτε όχι φαντάζομαι μ' αυτό που λέτε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Υπάρχουν τέτοιες προτάσεις, που διατυπώνονται από πλευρές των δανειστών μας, επειδή έχουν αυτήν την απολύτως δημοσιονομική προσέγγιση για τη διαχείριση του προβλήματος, αλλά όπως έχει δείξει, αυτή η πολιτική οδηγεί σε διεύρυνση της ύφεσης με δυσμενείς συνέπειες.

Πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί πριν εφαρμόσουμε μία πολιτική, η οποία στο βαθμό που εφαρμόστηκε, δεν έχει αποδώσει. Περιμένω μεγαλύτερη πρόοδο στις διαρθρωτικές αλλαγές, αποκρατικοποιήσεις, ιδιωτικοποιήσεις φορέων, συγχωνεύσεις φορέων, εκεί πρέπει να ρίξουμε το βάρος μας και να πετύχουμε ανάπτυξη για να έχουμε απασχόληση και πλούτο.

Θέλω να πω στους ακροατές μας, ότι είναι απολύτως παραπλανητικό να επικρατήσει η εντύπωση ότι οι αντίπαλοί μας είναι η Γερμανία της κας Μέρκελ ή η Γαλλία του κ. Σαρκοζί. Είναι οι σύμμαχοί μας, είναι τα ισχυρά μέλη μιας οικογένειας, στην οποία έχουμε επιλέξει εμείς, με τη θέλησή μας, να ανήκουμε. Και πρέπει και εμείς να δυναμώσουμε, ώστε να μπορούμε να μιλάμε μαζί τους με ισότιμους όρους. Αυτό δεν γίνεται πάντα. Αλλά έχουμε την αλληλεγγύη τους και είναι πολύ σημαντικό να ζητάει κάποιος αλληλεγγύη και ο άλλος να την δίνει. Αυτός που προσφέρει την αλληλεγγύη έχει ένα λόγο παραπάνω, αυτό πρέπει να το δεχτούμε. Αντίπαλοί μας είναι οι αγορές και οι κερδοσκόποι, δεν είναι η Γερμανία και η Γαλλία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Είναι όμως μόνο αλληλεγγύη ή είναι και η επιβολή πολιτικών; Έχω ακούσει πάρα πολλούς από τους συναδέλφους σας, καμιά φορά ακούω κι εσάς με έναν πιο έμμεσο τρόπο παλιότερα εννοώ να λέτε, ότι «στην πραγματικότητα εμένα παιδιά δεν είναι η ψυχή μου αυτό, δεν είναι οι πολιτικές μου επιλογές αυτές, δεν είναι αυτό που θα ήθελα να κάνω, αλλά είμαι υποχρεωμένος».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι, έχετε δίκιο, Έχω πει συχνά ότι η πολιτική μας ετεροπροσδιορίστηκε από την ανάγκη να πετύχουμε γρήγορα αποτελέσματα, τα οποία με άλλον τρόπο πέραν του δημοσιονομικού δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθούν προκειμένου να μείνουμε όρθιοι, να μείνουμε σε αυτήν τη συμμαχία, επειδή δεν μας εμπιστεύονται οι αγορές να μπορέσουμε να κρατήσουμε σε λειτουργία –εντός ή εκτός εισαγωγικών η λέξη λειτουργία- την χώρα, τα νοσοκομεία της, τα σχολεία της, τη Διοίκηση, να πληρώνουμε μισθούς και συντάξεις. Άλλος τρόπος δεν υπήρχε, ήταν η μόνη δυνατότητα που είχαμε. Αν υπήρχε άλλη εναλλακτική πρόταση -και δεν την έχω ακούσει ούτε μέχρι τώρα- παρακαλώ, με μεγάλη ευκολία να την υιοθετήσω.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Υπουργέ, να ρωτήσω κάτι άλλο τώρα, μια και δεν το είπαμε πριν, για τους συναδέλφους σας που διεγράφησαν εσείς τι γνώμη έχετε, πρέπει να επιστρέψουν, πρέπει να μείνουν εκεί που είναι, πρέπει να μην μπουν καν στα ψηφοδέλτια; Τι εκτίμηση έχετε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ιδίως την περίοδο αυτή, τα κόμματα πρέπει να έχουν ανοιχτές τις πόρτες εισόδου, γιατί έχουμε ανοιχτές τις πόρτες εξόδου πολλές φορές λόγω και των αποφάσεων που λαμβάνονται εξ ανάγκης αυτήν την περίοδο. Πρέπει να έχουμε διάπλατα ανοιχτές τις πόρτες εισόδου.

Αλλά, η ένταξη σε ένα κόμμα, γιατί πρέπει πάντα να ταυτίζεται με την ιδιότητα του αξιωματούχου που πρέπει να έχει το μέλος ενός κόμματος; Κάποιος λέμε είναι σε ένα κόμμα και είναι βουλευτής, δηλαδή αν δεν είναι βουλευτής δεν είναι στο κόμμα; Μόνον ως βουλευτής μπορεί να είναι στο κόμμα;

Ο συγκεκρισμός πρέπει να επιτυγχάνει την προσήλωση στους κανόνες με τους οποίους λειτουργεί μια ομάδα -και το κόμμα είναι μία μεγάλη ομάδα- άρα πρέπει να σεβόμαστε κάποιους κανόνες. Το δεύτερο, είναι η δυνατότητα που έχουν αυτοί οι οποίοι μπορεί κάποια στιγμή να παραβίασαν κάποιον κανόνα και εφ' όσον δέχονται τις αρχές και το πρόγραμμα του κόμματος, να εντάσσονται σε αυτό ακωλύτως. Αυτό δεν σημαίνει ότι η επανένταξή τους οδηγεί στην κατάληψη και κάποιου αξιώματος. Γιατί ταυτίζουμε πάντα την επιστροφή σε ένα κόμμα με κάποιο αξίωμα;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό πρέπει να το αλλάξετε στα κόμματα. Μια τελευταία ερώτηση κ. Υπουργέ. Η «συγνώμη» του κ. Βενιζέλου ποια έμπρακτη κατάληξη μπορεί να έχει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Επιτρέψτε μου, δεν είναι εγωϊστικό, να σας παραπέμψω στην ομιλία που έκανα στο τέλος του περασμένου Ιανουαρίου στο Εθνικό Συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ. Είπα εκεί, αρχίζοντας την ομιλία μου: «μήπως πρέπει να καθιερώσουμε ένα συγνώμη στην αρχή και στο τέλος κάθε ομιλίας μας εν είδει χαιρετισμού προς τους πολίτες στους οποίους απευθυνόμαστε».

Η συγνώμη αυτή, σχετίζεται πρώτα απ' όλα με το ότι δεν ταυτίσαμε όσο έπρεπε τους πολίτες με την χώρα. Μιλήσαμε στο όνομα της χώρας και δεν είδαμε, την ίδια στιγμή, τι σημαίνει η πολιτική αυτή για το καλό μεν της χώρας, αλλά και για τους πολίτες στην καθημερινότητά τους -και ελπίζω αυτή η παρένθεση να κλείσει.

Το δεύτερο έχει σχέση με τη στάση μας, το λόγο μας, τη συμπεριφορά μας προς τον κόσμο. Είχα πει το Μάιο του '10, αν θυμάμαι καλά, «μην κουνάμε το δάχτυλο στους πολίτες, γιατί τότε και εκείνοι θα μας κουνήσουν και τα πέντε και ξέρετε πως».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το είχατε πει βεβαίως, ναι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ο Ταρκόφσκι, έχει πει μία σπουδαία φράση: «Και η μεγαλύτερη αλήθεια, αν ειπωθεί χωρίς συναίσθημα ισοδυναμεί με ψέμα».

Διαχειριζόμαστε τη ζωή ανθρώπων, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί. Δεν είμαστε σε ένα εργαστήριο, όπως είναι κάποια Ινστιτούτα ή κάποιοι επιστήμονες ή κάποιοι τεχνοκράτες. Είμαστε πολιτικοί και ασκούμε μία πολιτική που εφαρμόζεται στην κοινωνία και επηρεάζει την καθημερινότητα των πολιτών.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν έχουμε άλλο χρόνο. Να σας ευχαριστήσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Να είστε καλά.